

имен. сѣны сѣнове, Д. сѣнѡмъ сѣновѡмъ,
З. сѣны сѣнове, така цсто и вси-те еди-
носложны.

VI. Имена-та, кои-то кончавать на *инъ* както: Бѡлгаринъ, Рѣмлянѣнъ, Россѣянинъ, и други подобны, въ множественно число отхвърлятъ слогъ-а *ин* и имен. и зват. кончавать на *е*, както: Бѡлгаринъ, множ. И. Бѡлгаре, Р. Бѡлгаръ и проч.

VII. Мѹжъ множ. чис. прави им. мѹжи и мѹжѣ, Р. мѹжѣй и мѹжевъ, Д. мѹжемъ, В. мѹжи.

VIII. Братъ има двойно множественно едно по вторый-а примѣръ Им. братѣ, Р. братѣй и пр. друго по вторый-а примѣръ во второ-то склоненіе въ единственно число со значеніе множественно; И. братѣа, Р. братѣи, и пр.

IX. Нѣкои имена на *ень*, що ся скланяватъ по вторый-а примѣръ, както: кáмень, пла́мень, крѣ́мень, дѣ́нь, кóрень, и пр. въ род. ед. кончавать на *е*, както: кáмене; пла́мене, кóрене, днѣ́. Пѹть, Р. и Д. има пѹти.

X. Кнázь, Звател. има кнázе, а Госпóдь, Звател. Госпóди.